

НАШЕ ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 48 (488)

Субота, 4 грудня 1976 р.

Ціна 2 коп.

ПО-УДАРНОМУ ЗАВЕРШИМО РІК!

ВІДРАДНІ РЕЗУЛЬТАТИ

Залишилися лічені дні до кінця першого року десятої п'ятирічки. Тепер найголовніше для кожного трудового колективу — закріпити і розвинути досягнуті успіхи. Саме про це говорив на жовтневому Пленумі Центрального Комітету партії Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев: «Щоб закріпити успіх, треба завершити рік по-ударному. Необхідно, товариші, досягти того, щоб підсумки року були хорошими як за кількісними показниками, так і за якістю продукції, ефективністю виробництва».

Розгорнувши змагання під гаслом: «П'ятирічку — за чотири роки», швейники Кам'янець-Подільського учбово-виробничого підприємства досягли відрадних результатів.

Ряд передовиків підприємств

ва працює сьогодні з випередженням часу. Робітники достроково виконали річні завдання і тепер трудяться в рахунок травня наступного року. Це — ярличники закрийного цеху Ганна Денисівна Бламар, настильниця Галина Михайлівна Бурбенко, швея Ольга Володимирівна Уривко.

А швей-мотористки Світлана Олександрівна Миколайчук, Надія Петрівна Ярославська, різальники закрийного цеху Феодосій Іванович Ярославський і Анатолій Миколайович Взісильєв працюють в рахунок березня 1977 року.

Як бачимо, заклик партії — завершити рік по-ударному — знайшов гаряче схвалення в трудовому колективі.

К. ТЕЛЯТИЦЬКА,
заст. директора Кам'янець-Подільського УВП.

ПОПЕРЕДУ ЗАГОТІВЕЛЬНИКИ

Нове піднесення енергії викликали у трудівників Запорізького УВП рішення жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС, яскрава і змістовна промова Генерального секретаря ЦК товариша Л. І. Брежнева.

Достроково виконавши одинадцятимісячний план, колектив підприємства розгорнув змагання, щоб протягом грудня додатково випустити реле РПУ-2 і трансформаторів на 70 тисяч карбованців.

Перед у змаганні веде заготівельний цех, що його очолює В. М. Васерман.

Недавно за самовіддану,

зразкову працю керівництво УВП відзначило велику групу робітників і інженерно-технічних працівників. До Книги Пошани УВП занесено імена токаря Віктора Куратченка, наладчика Миколу Висотіна, шофера І. Маврешка, слюсаря О. Минка, майстра ВТК О. Іларіонову, інженера С. Кушнарєва.

Десять трудівників УВП нагороджені Грамотами, велику групу премійовано.

Змагання за ударне завершення першого року десятої п'ятирічки триває.

С. МОРДУШЕНКО.

ДОСТРОКОВО

Втілюючи в життя рішення XXV з'їзду КПРС, жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС і змагаючись

за успішне виконання плану першого року десятої п'ятирічки, працівники промисловості України

достроково, 29 листопада, завершили план одинадцяти місяців по обсягу реалізації продукції і випуску більшості найважливіших видів виробів.

(ПАТАУ).

РУБЕЖІ ДЕСЯТОЇ П'ЯТИРІЧКИ

ВЕЛИКА ЕНЕРГІЯ ПРАЦІ

Радянські люди і вся прогресивна громадськість світу живуть під глибоким враженням рішень жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС, роботи п'ятої сесії Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання. Пленум всебічно обговорив і в основному схвалив, а сесія прийняла Закон Союзу РСР «Про Державний п'ятирічний план розвитку народного господарства в СРСР на 1976—1980 роки» з розподілом його завдань по роках п'ятирічки, по міністерствах СРСР і союзних республік.

Десятий п'ятирічний план складено в повній відповідності із затвердженими XXV з'їздом КПРС «Основними напрямками розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки». В ході його розроблення було розглянуто і враховано пропозиції, внесені на з'їзді, на партійних з'їздах у республіках, партконференціях у

краях і областях, а також пропозиції робітників, колгоспників, усіх трудящих. Він став яскравим виявом єдиної волі партії і народу, що з особливою силою підкреслив у промові на Пленумі Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев.

У промові товариша Л. І. Брежнева дана висока політична оцінка плану. В ній конкретизовано принципи настанови економічної політики партії на наступне п'ятиріччя, чітко визначено вирішальні ділянки роботи, виділено вузлові завдання, які потребують найбільшої уваги і концентрації сил для їх виконання.

БЛАГО НАРОДУ — НАЙВИЩА МЕТА

За основними напрямками господарської діяльності дев'ятих і десятих п'ятиріччя плани являють собою наче єдине ціле. Підготов-

лена всім попереднім соціально-економічним розвитком нашої Батьківщини, десята п'ятирічка враховує потужний економічний і науково-технічний потенціал соціалістичного суспільства, зрослі потреби радянських людей. Вона — новий важливий етап у створенні матеріально-технічної бази комунізму, вдосконаленні суспільних відносин і формуванні нової людини, в зміцненні соціалістичного способу життя. При цьому особливий наголос робиться на інтенсифікації суспільного виробництва, повнішому використанні можливостей народного господарства для примноження національного багатства, зміцнення економічної могутності й обороноздатності країни.

Конкретні завдання нинішнього п'ятиріччя, а також шляхи і методи їх розв'язання сформульовано відповідно до економічної страте-

НАРАДА ПОЛІТИЧНОГО КОНСУЛЬТАТИВНОГО КОМІТЕТУ ДЕРЖАВ—УЧАСНИЦЬ ВАРШАВСЬКОГО ДОГОВОРУ

25—26 листопада 1976 року в Бухаресті відбулася нарада Політичного консультативного комітету держав—учасниць Варшавського Договору про дружбу, співробітництво і взаємну допомогу.

У нараді взяли участь делегації Народної Республіки Болгарії, Угорської Народної Республіки, Соціалістичної Республіки Румунії, Союзу Радянських Соціалістичних Республік, Чехословацької Соціалістичної Республіки.

Від Союзу Радянських Соціалістичних Республік у роботі наради взяла участь делегація у складі: Л. І. Брежнев — Генеральний секретар ЦК Комуністичної партії Радянського Союзу, глава делегації; О. М. Косигін — член Політбюро ЦК КПРС, голова Ради Міністрів СРСР; А. А. Громико — член Політбюро ЦК КПРС, міністр закордонних справ СРСР; К. Ф. Катушев — секретар ЦК КПРС; К. У. Черненко — секретар ЦК КПРС; К. В. Русаков — член ЦК КПРС, помічник Генерального секретаря ЦК КПРС; А. М. Александров — кандидат у члени ЦК КПРС, помічник Генерального секретаря ЦК КПРС.

У роботі наради взяли також участь начальник штабу Об'єднаних збройних сил — перший заступник головнокомандуючого Об'єднаними збройними силами держав—учасниць Варшавського Договору генерал армії А. І. Грибков і генеральний секретар Політичного консультативного комітету держав—учасниць Варшавського Договору М. П. Фірюбін.

На нараді Політичного консультативного комітету відбувся обмін думками з актуальних питань дальшої боротьби за мир і поглиблення розрядки міжнародної напруженості, за зміцнення безпеки і розвитку співробітництва в Європі.

Учасники наради ПКК одностайно прийняли декларацію «За нові рубежі в міжнародній розрядці, за зміцнення безпеки і розвитку співробітництва в Європі».

Держави-учасниці Варшавського Договору вважають, що зміцненню миру, безпеки і довіри між країнами і народами відповідало б взяття на себе всіма державами, які підписали Заключний акт, зобов'язання не застосовувати першими ядерної зброї один проти одного. Схвалений ними проект договору разом з відповідним зверненням держав-учасниць Варшавського Договору надсилається на розгляд усіх інших держав-учасниць Наради з питань безпеки і співробітництва в Європі.

З метою дальшого вдосконалення механізму політичного співробітництва в рамках Договору прийнято рішення створити як органи Політичного консультативного комітету — Комітет міністрів закордонних справ і Об'єднаний секретаріат.

Політичний консультативний комітет заслухав доповідь начальника штабу Об'єднаних збройних сил держав-учасниць Варшавського Договору про практичну роботу, проведеної Об'єднаним командуванням.

Нарада Політичного консультативного комітету проходила в обстановці повного взаєморозуміння, братерської дружби і тісного співробітництва. Обмін думками, який відбувся, продемонстрував єдність поглядів держав-учасниць Варшавського Договору щодо корінних проблем світової політики, підтвердив спільність їх цілей у боротьбі за мир і соціалізм, міжнародне співробітництво і дружбу між народами.

(ТАРС).

У комісії Укрпрофради по роботі серед глухих

ТЕХНІЦІ БЕЗПЕКИ — НАЛЕЖНУ УВАГУ

Днями відбулося засідання комісії Укрпрофради по роботі серед глухих.

З інформацією «Про створення умов праці і побуту на УВП Товариства Львівської і Харківської областей» виступив заступник голови президії ЦП УТОГ П. П. Шпак.

В обговореному питанні виступили: голови комісії Харківської і Львівської облпрофрад по роботі серед глухих В. Ф. Николаєнко і В. К. Лазарева, заст. голови комісії Київської міськпрофради Л. М. Максименко, інструктор Укрпрофради В. О. Янківська, голова Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств М. Г. Беземчук.

Поруч з досягненнями, відзначали вони, на окремих УВП цих

областей ще не все зроблено для створення здорових і безпечних умов праці та побуту робітників. Керівники підприємств ще недостатньо дбають про це, а профспілкові комітети слабо здійснюють контроль за дотриманням норм і правил техніки безпеки і виробничої санітарії.

У прийнятих рекомендаціях комісіям облпрофрад спільно з облвідділами УТОГ і обкомами профспілки запропоновано протягом першого кварталу 1977 року вивчити стан техніки безпеки праці на УВП Товариства і наслідки розглянути на засіданнях президій обкомів профспілки.

Про роботу по дальшому розвитку наставництва серед членів УТОГ на засіданні доповіла заступник голови комісії Укрпрофради по роботі серед глухих Т. М. Хоменко.

К. АНДРІЙЧЕНКО.

гії партії. А її, як відомо, розробив і всебічно обґрунтував XXV з'їзд КПРС.

Здійснюючи свою економічну стратегію, партія виходить з програмної настанови В. І. Леніна про забезпечення «повного добробуту і вільного всебічного розвитку всіх членів суспільства». Найвищою метою економічної стратегії партії є невідпинне піднесення матеріального і культурного рівня життя народу. Це яскраво і переконливо ілюструє десятих п'ятирічний план — кожним своїм рядком, кожною своєю цифрою.

У СОЮЗІ ВІЛЬНИХ І РІВНИХ

В основі накресленої величної програми — динамічний розвиток і вдосконалення всіх галузей, поліпшення народногосподарських, міжгалузевих і територіальних пропорцій при швидкому піднесенні важкої індустрії — фундаменту соціалістичної економіки. Так, у 1976—1980 роках продукція промисловості зросте на 36 процентів. Абсолютний же приріст досягне

183,5 мільярда карбованців. Це на 30 мільярдів карбованців більше, ніж у минулому п'ятиріччі.

Для десятої п'ятирічки характерним є те, що розвиток соціалістичної індустрії в усіх союзних республіках здійснюватиметься найвищими в історії нашої країни абсолютними приростами виробництва найважливіших видів продукції. Мова, зокрема, йде про такі галузі, як паливно-енергетична, металургійна, хімічна промисловість, машинобудування та деякі інші, які справляють вирішальний вплив на формування суспільного виробництва і прискорення науково-технічного прогресу.

Планом передбачається поліпшення розміщення продуктивних сил, дальше освоєння районів Сибіру, Півночі, Середньої Азії, Далекого Сходу. Наприклад, у роки десятої п'ятирічки на Сході країни має бути одержаний увесь приріст видобутку палива, виробництва алюмінію. Значно збільшиться вироблення електроенергії, вивезення деревини.

(Закінчення на 2 стор.)

НАОЧНІСТЬ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Біля стендів якості, що при вході до столярного та верстатного цехів Черкаського УВП, завжди людно в обідню перерву.

Тут почуєте коментар до обнародуваних показників. Приємно, звичайно, слухати їх тим, проти чітких прізвищ поставлено червоні позначки — верстатникам М. Терещенку, А. Емельянову, столяру А. Савченку, малюру Г. Литовченку та іншим. Видно і тих, хто працює з особистим клеймом.

Буває, що проти того чи іншого прізвища з'явиться синя цятка. Всі вже знають — то брак. І це не залишається поза увагою колективу.

Кожного робітника УВП цікавить щоденна оцінка роботи за системою управління якістю праці і продукції. Найвищий бал може залишитися незмінним, якщо в колективі за цей проміжок часу не було порушень трудової дисципліни.

Коли тільки набирала сили нині широко відома львівська система комплексного управління якістю продукції, на Черкаському УВП взяли її на озброєння. Запозичивши методику львів'ян, на підприємстві подбали про наочне висвітлення нового у змаганні. Результати не забарилися — якість продукції значно покращилася, підвищилася особиста відповідальність робітників.

— Червоні позначки на стенді і проценти глибоко хвилюють. Бо немає байдужих до результатів своєї праці, — таку думку висловив майстер І. Циховський.

І справді. Наочність на підприємстві — це дзеркало його роботи. Навіть при поверховому огляді наочності можна багато дізнатися про саме підприємство, його продукцію і, звичайно, про людей, що працюють тут. Добре, якщо наочність відповідає вимогам часу, коли вона охоплює всю виробничо-господарську діяльність підприємства. Погано, коли, навпаки, — наочність тільки для тих, хто працює за верстатами.

Дуже мало, а то й зовсім не висвітлюється робота інженерно-технічних працівників, службовців.

Наочна агітація повинна мати конкретний зміст. Ми самі буваємо свідками зростання масштабів виробництва. І це ми вносимо в наочність. А от як зросла якість, як знижуються затрати матеріалів, праці, як поліпшується використання машин і обладнання — ці питання не висвітлюємо. А це не менш важливе за масштабність виробництва.

Можна навести безліч прикладів з життя підприємств нашого Товариства. На кожному є десятки

закликів загального змісту, але не завжди ми можемо дізнатися, що є головним у житті і праці колективу в цей час.

Дошка Пошани, — чи не найстаріший вид наочної агітації. Відомо, що у нас вшановують людину за трудові звершення, високі виробничі показники, громадську активність. Та це чомусь часто випускається. От і здогадуєшся, за які заслуги людина удостоєна такої честі. Не секрет, що порушення дисципліни «розмалюють» в наказі так, що ніхто не заважається в правоті адміністрації.

Наочна агітація, як і будь-який засіб, форма ідеологічної роботи, не терпить шаблону. Рішуче викорінювати його, робити наочність справді бойовою, глибоко змістовною і художньо виразною — таке завдання ставить Комуністична партія перед ідеологічним активом, перед людьми, які безпосередньо займаються ідейно-політичним вихованням.

Нам в Товаристві теж треба подбати про значне покращення наочної агітації в Будинках культури, клубах, на підприємствах, бо поки що недостатньо приділяємо уваги цьому важливому питанню.

Г. КУЗУБ.

Валентина Володимирівна Лукашук — передова швачка-мотористка Полтавського учбово-виробничого підприємства № 1. Вона оволоділа майже всіма суміжними операціями. Ударниця комуністичної праці В. В. Лукашук виконує виробничі завдання на 150—160 процентів. Продукція, що її виготовляє швачка, тільки високої якості.

Маючи великий досвід, Валентина Володимирівна охоче навчає молодь, допомагає набутти високої майстерності.

На знімку: В. В. ЛУКАШУК.
Фото В. ВАСИЛЕНКА.

ПІДСУМКИ І ЗАВДАННЯ

Із пленуму Київського облвідділу УТОГ

Днями відбувся черговий пленум правління Київського облвідділу УТОГ, який розглянув питання: «Про роботу обласної організації за десять місяців першого року десятиї п'ятирічки і чергові завдання у зв'язку з рішеннями жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС, положеннями і висновками, викладеними у промові Генерального секретаря ЦК КПРС товарища Л. І. Брежнева на Пленумі ЦК КПРС».

З доповіддю виступила голова облвідділу Г. М. Мережко.

— Минуло десять місяців першого року п'ятирічки, — сказала вона. — Зроблено великий крок вперед по шляху практичної реалізації накреслених XXV з'їзду КПРС.

Трудаці глухі одностайно схвалили рішення жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС і сесії Верховної Ради СРСР. Заклик партії на дальше підвищення ефективності і якості всієї нашої роботи, покладено в основу діяльності наших колективів, обласної організації УТОГ.

Втілюючи в життя рішення з'їзду, колективи обласної організації широко розгорнули соціалістичне змагання за дострокове виконання планів і завдань першого року десятиї п'ятирічки і добились нових трудових успіхів.

Так, наприклад, об'єднання «Контакт» план по реалізації продукції виконало на 104,4 процента, по випуску валової продукції — на 104,2. Понад план реалізовано готових виробів на 209 тисяч карбованців. Питомі ваги продукції з державним Знаком якості до загального випуску становить 50,3 процента. Решта виробів першого сорту.

За підсумками роботи за дев'ять місяців колективу присуджено перше місце по Мінському району м. Києва з врученням перехідного Червоного прапора райкому Компартії України та райвиконкому.

На Білоцерківському УВП випущено понад план продукції на 175 тисяч карбованців, а реалізовано — на 193. Понадплановий прибуток становить 28 тисяч карбованців.

Хороших успіхів у змаганні досягли члени УТОГ компактних груп на держпідприємствах — на мотоциклетному заводі, радіозаводі, заводі імені Горького, «Арсеналі», «Ленінській кузні», на заводі «Червоний гумовик» та інших.

Г. М. Мережко зазначила, що в роботі підприємств УТОГ і компактних груп на держпідприємствах ще мають місце недоліки. Так, наприклад, за перше півріччя в об'єднанні «Контакт» від браку заподіяно збитків на 2,5 тисячі карбованців. Не зовсім правильно організовано і соціалістичне змагання — слід покращити гласність, недостатньо пропагуються передові методи праці.

Трудовники сільського господарства Київщини цього року досягли високих показників у роботі, особливо в Богуславському, Білоцерківському районах.

Культзаклади облвідділу провели велику ідейно-виховну і культурно-масову роботу. Добре поставлена художня самодіяльність.

Спортивно-масова робота нині має особливо високі результати. З восьми видів спорту на республіканських змаганнях УТОГ київська команда завоювала вісім перших місць.

Доповідач визначила чергові завдання, що постанали перед організацією в світлі рішень жовтневого Пленуму ЦК КПРС.

В обговоренні доповіді взяло участь дванадцять чоловік.

На пленумі виступила заступник голови ЦП УТОГ М. І. Неплюй.

Пленум прийняв розгорнуту постанову з питання, яке обговорювалось.

С. ГУБКІН.

Які події відбуваються в країні? Що нового в житті обласної організації Товариства?

Вичерпні відповіді на ці питання завжди прагне дати робітникам Харківського учбово-виробничого підприємства № 1 колишній секретар комсомольської організації УВП-1, згодом інспектор відділу кадрів цього підприємства, а нині голова обласного відділу УТОГ Т. С. Пісковець. Буваючи в колективі підприємства, Тетяна Сергіївна завжди проводить бесіди з робітниками на актуальні політичні теми.

На знімку: Т. С. Пісковець серед робітників підприємства.

Фото И. МІНДЕЛЯ.

ВЕЛИКА ЕНЕРГІЯ ПРАЦІ

(Закінчення. Початок див. на 1 стор.)

Виходячи з інтересів країни в цілому і послідовно втілюючи в життя принципи ленінської національної політики, партія передбачає далі всебічне зростання економіки і культури всіх союзних республік. «Наша п'ятирічка», — образно сказав у промові на Пленумі товариш Л. І. Брежнев, — це ленінська політика дружби народів, перекладена на мову економіки».

Вдосконалення структури, комплексний розвиток і спеціалізація виробництва, всебічне врахування умов кожної республіки це більше підвищать їх роль у розв'язанні загальнодержавних завдань. Це добре видно на прикладі Української РСР. Виробництво промислової продукції в республіці передбачено збільшити на 33 проценти. Випереджаючими темпами розвиватимуться галузі, які забезпечують технічний прогрес у народному господарстві, — електроенергетична, хімічна і нафтохімічна, машинобудівна, металообробна. Збільшиться випуск товарів народного споживання. Буде здійснено технічне переозброєння і реконструкцію підприємств цук-

рової, консервної, м'ясної і молочної промисловості.

БУДЬ ЩЕДРОЮ, НИВО!

Прискорений розвиток важкої індустрії створює добрі умови для дальшого піднесення сільського господарства країни і, отже, для дальшого підвищення життєвого рівня народу.

Важливий галузі економіки нині приділяється особлива увага. На розвиток сільського господарства передбачено направити понад 170 мільярдів карбованців. Це більш як чверть загального обсягу капітальних вкладень. Показник рекордний. У середньомісячному обчисленні обсяг сільськогосподарського виробництва намічається збільшити на 16 процентів і довести його майже до 132 мільярдів карбованців. При цьому головним завданням лишається розв'язання зернової проблеми. Виробництво зерна на кінець п'ятирічки заплановано довести до 235 мільйонів тонн. Намічається підвищити також урожайність цукрових буряків, бавовни, соняшнику, овочів, фруктів, чаю та інших культур.

Багато буде зроблено для створення міцної кормової бази тваринництва. Це дасть змогу підви-

щити його продуктивність, збільшити поголів'я худоби і птиці, обсяг закупки м'яса, молока, яєць.

У десятиї п'ятиріччя послідовно здійснюватиметься нарощування виробничо-технічної бази колгоспів і радгоспів. З ще більшим розмахом вирішено проводити меліорацію земель, хімізацію сільського господарства, вдосконалення його організаційних форм і насамперед спеціалізацію та концентрацію на базі міжгосподарської кооперації і агропромислової інтеграції

Важливі і відповідальні завдання стоять перед трудівниками сільського господарства нашої республіки. В розрахунку на рік валовий збір зернових досягне 46—48 мільйонів тонн, цукрових буряків — 53—54 мільйонів тонн. Намічено істотно збільшити виробництво картоплі, овочів, льону-довгунця та інших культур. Усе це потребуватиме від трудівників ланів і ферм напруження сил, високого вміння, організованості.

ЕФЕКТИВНІШЕ БОРІТЬСЯ ЗА ЕФЕКТИВНІСТЬ

Десята п'ятирічка — п'ятирічка ефективності і якості. Ця коротка, але містка і всеохоплююча форму-

ла дістає відображення в конкретних завданнях, конкретних напрямках нашої роботи. Так, намічається поліпшити використання трудових, матеріальних і фінансових ресурсів. Продуктивність суспільної праці зростає в цілому по народному господарству на 25 процентів. Велика увага приділяється механізації і автоматизації виробництва. Скоротиться чисельність тих, хто зайнятий ручною працею.

Шляхом вдосконалення технології виробництва, застосування різних новинки і замінників намічається значно знизити матеріаломісткість суспільного продукту. В результаті цього економія по народному господарству в розрахунку на 1980 рік становитиме близько 8 мільярдів карбованців. Зміниться асортимент, розшириться номенклатура продукції. Характерно, що за п'ятирічку буде освоєно близько 20 тисяч нових виробів.

Багато що належить зробити для рішучого поліпшення виробництва товарів народного споживання. Треба буде підвищити якість усіх видів продукції, зробити більш гнучким планування, щоб воно враховувало зміни смаків і запитів споживачів, забезпечити

суворий режим економії. Інакше кажучи, потрібно, як підкреслив на Пленумі товариш Л. І. Брежнев, навчитися ефективніше боротися за ефективність. Це дасть можливість ще успішніше рухатись уперед.

Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки, як відзначалося на жовтневому Пленумі ЦК КПРС, — напружений, але цілком реальний. Він являє собою комплекс науково обґрунтовану програму робіт на наступне п'ятиріччя. Величними є її масштаби, грандіозними накреслення, високими і благородними цілі. І це надихає нас на нові славі діла.

Палко й одностайно схвалюючи рішення жовтневого Пленуму ЦК КПРС та сесії Верховної Ради СРСР, радянські люди сповнені рішучістю втілювати накреслені плани в життя, добитися дальшого піднесення економіки і культури Батьківщини. Ми впевнено йдемо по ленінському шляху, в світле комуністичне завтра.

М. ВАКУЛЕНКО,
кандидат економічних наук.
(РАТАУ).

БАТЬКІВЩИНА

Батько, Батьківщина... Корінь спільний
Здавна ці слова в собі несуть.
Хоч вони у дечому відмінні,
Та одна в них, наче сонце, суть.
Чую кров батьківську в пружних венах,
Мов життя вируючого плин.
Батьківщино! На твоїм знамені
Бачу кілька батькових краплин.
Батьківщино! Небо квітне синьо
І дзвенить колоссям даліна.
Син я твій і батько своєму сину —
Тільки ти для нас усіх одна.

КОСТЯНТИН ЛАЗАРЕНКО.
м. Немирів
Вінницької області.

КОМСОМОЛЬЦЫ ДВАДЦАТЫХ ГОДОВ

Вспомінаються дні в профтехшколі,
Где в цехах у машин і станков,
Собрались по собственой воле
Комсомольцы двадцатых годов.
Собрались их неслышащих горстка.
Сердце юное в каждой груди.
Пусть в кармане лишь хлеб да махорка,
Но рабфак да и Вуз впереди.
С молодежью деятельной, юной.
По-студенчески жить довелось
В профтехшколе, словно в коммуне,
Как в родимом доме жилось.

МИКОЛА ЖУБРЕВ.
м. Євпаторія
Кримської області.

СИБИРЬ

Моя Сибирь!
Хоть мчатся годы,
С собой по жизни я несусь
Твою могучую природу,
Твою тайгу, твою грозу.
Там я мальчишкою в просторы
Скакал на бешеном коне,
Влезал на кедры и на горы,
Тянувся к чистой вышине.
Любуюсь неба синевой,
Я по душистым травам шел,
Хотел подняться над землею,
Кружиться в небе, как орел.
Сбылась мечта моя большая
Взлетел я, крыльями звеня,
Но вдруг, судьба моя лихая
Об землю грохнула меня...
Я на один с бедой сражался,
Я ей не сдался, не погиб —
Не зря ведь с детства надыхался
Я крепким воздухом тайги.
Блуждал по свету я немало,
Сибирский край в душе храня,
Он, вроде озера Байкала,
Неисчерпаем для меня.

СЕРГІЙ АБАЗІН.
м. Березівка,
Одеської області.

Село Криниця, люди-криничани!
Подільська в них говірка запальна!
Віть яблуневу і стебло гречане
Наснажить — вірте! — ласкою вона.
В села така із споконвіку назва.
Криниць багачко... А одна між тих
То й не криниця — лише синя барва,
Якою тут підсилюють хати.
І хто не йде — сія біля одвірка
Веселка кетяг — певно, від весіль.
У криничан калинова говірка
Така ж значуща, як і хліб, і сілі.
І так воно в Криниці повелося:
Тут чистоту шанують над усе.
І чисте все порівняно з колоссям,
Що найсвітліший дар у дім несе.

МИКОЛА МАЧКІВСЬКИЙ.

Це був дивний курс. В сусідніх аудиторіях стояв галас, часом звітти долітали вибухи сміху, коли закінчувалась лекція, двері не відчинялись, а розчахувались, студенти юрбою виваливались в коридор. Хтось реготав, хтось встигав проїхатися по паркету, як на льодовій доріжці, дівчата цокотіли біля вікна, решта, ховаючись від гострого ока прибиральниці тьоті Паші, таємно лалили, струшуючи цигарковий попіль в горщики для квітів.

В аудиторіях п'ятого курсу заочного відділення дефектологічного факультету було тихо, лише чутно голос професора. На перервах студенти виходили в коридор спокійно, розбивалися на пари, негослоно розмовляли — про свої сім'ї, про дім, про дітей, що там залишилися, і рідко — про навчання. Молодше 25-ти років тут було всього двоє, і ті вже працювали в школах, а решті було за тридцять. У Ганни Павлівни Доманської — директора вечірньої школи для глухих, вже поблискувала сивина на скронях. Палили вони вже, не приховуючи, і тьотя Паша не робила їм зауважень — розуміла, що нелегко спускатися до вестибюлю на перший поверх. Вона лише ввічливо просила, щоб не залишали на підвіконні недокурки.

Надя на перерву з кімнати не виходила, а швидко підсувала до себе конспект сусіда по столу, перо їй прудко бігало по папері. Одного разу за цією роботою застав її викладач, дивуватися не став, а звелів Наді вийти в коридор провітритися, пообіцяв дати їй текст лекції до ранку. Але не всі так робили, інші просто не думали про те, що студентка не чує, а улюблений всіма викладач педагогіки Андрій Григорович, який читав курс цікаво і переконливо, взагалі не готував лекцій, а говорив імпровізовано, а тому жодна лекція не нагадувала попередню.

Ось і доводилось Наді писати на перервах, або увечері просити в товаришів конспекти, ночами їх переписувати, сидіти над підручниками. Тому під час сесії вона не жила в гуртожитку, а знімала хоч і дорожче, зате окрему кімнату на тихій вулиці Жовтневої революції.

— Осліпнеш, дівчинко! — говорила їй Ганна Павлівна. — І чого ти вибрала таку спеціальність, адже не чуєш, і на тобі — мова та література! Ну, математика, біологія, — ще можна, а як же ти, не чуючи, людей мові вчитимеш?

Надя «слухала» її очима, читала з уст — у Доманської, яка 15 років працювала з глухими, була хороша артикуляція, а вислухавши, просила на вечір конспект — бо саме в неї він був найкращим.

В Білогір'ї, де її школа, Надя працювала четвертий рік і думати не могла, щоб змінити свій предмет на інший. Вона читала учням

П'ЯТИЙ КУРС

О П О В І Д А Н Н Я

мімікою «Вірші про радянський паспорт», оповідання про Кузнецьбу, і раділа, коли бачила в очах дітей розуміння, перевіряла зошити, радісно дивувалась, коли учень замість «Я терти я ніс» нерештливо написав: «Я потер собі ніс».

Через рік вона має випускати свій клас, і так співпало, що зараз вона сама стала випускницею педагогічного інституту. П'ять років позаду! Надя збиралась на останній державний екзамен і поки ще було рано, перекладала на столі підручники з місця на місце. Завтра вони вже будуть непотрібні і вона віднесе їх до бібліотеки. Чомусь боліла голова, видно, позначалась перевтома. Ніч над «Історією сурдопедагогіки». Надя вирішила вийти з дому зараз і прогулятися. Замість звичного короткого шляху до станції метро вона спустилась на Хрещатик, але штовхання і метушня втомлювали її і вона повернула на вулицю Леніна.

На клумбах розквітали квіти, а в тіні було прохолодно. Поступово голова перестала боліти. Надя йшла, не поспішаючи, і не помітила, як опинилася біля дверей інституту. До екзамену ще залишалася година, але в коридорі зібрався увесь п'ятий курс. Студенти були схвильовані, чомусь розмовляли пошепки — що педагогіку разом з іншими приймає Андрій Григорович, що питають довго.

— Ось і кінчаються наші муки, дівчата! — поклав Наді руку на плече Романишин, вчитель з Ворошиловграда, зовсім забув, що вона не чує, але Надя добре зрозуміла його, посміхнувшись широким радісно.

Вона стала біля вікна, подивилась зверху на бульвар, — світле хвилювання сповнило груди. «Все буде добре, — запевняла себе, — педагогіку я знаю відмінно». З'явилися члени екзаменаційної комісії, зайшли до аудиторії. Ось і перший студент пішов складати. Курс збився біля дверей, дорослі люди, зовсім як школярі, заглядали в щільну і злякано відскакували від дверей.

Всі кинулись назустріч товаришу, як тільки він вийшов в коридор.

— Ну як?

— Трійка! — студент махнув рукою. — Розгубився я.

— Наступний! — прозвучало з дверей, і всі відсахнулись, нерішуче дивлячись одне на одного.

Надя зайшла й зачинила за собою двері.

— Добрий день, Андрію Григоровичу! — сказала вона і затулась. Як звати інших членів комісії вона не знала.

Вони, очевидно, зрозуміли її зніяковіну, посміхнулись. «Так,

вони ж добрі! — подумала Надя. — І все буде чудово».

Через півгодини вона вийшла в коридор і до неї кинулись товариші. Надя витягла руку вгору з розчепіренними пальцями.

— П'ять! Здорово!

Надя кивнула головою, приклала руки до грудей і гаряче сказала:

— Спасибі! Спасибі вам, товариші!

— Нам спасибі? Ти собі скажи, тобі важко було...

Надя не відповіла. Вона не могла стояти на місці і пішла до виходу. Ні, не додому, а просто йшла вулицями міста і бачила себе в Білогір'ї, в своїй школі, у своєму селі.

Наступного дня вона сиділа у м'якому кріслі в кабінеті ректора інституту, куди її запросили запискою. Ректор, сивий, одягнений в світло-сірий костюм чоловік. Він писав на папері те, що мав би сказати.

— Надіє Василівно, ректорат не може видати вам диплом. Дамо довідку, що ви прослухали повний курс нашого інституту.

Він відсунув аркуш паперу Наді.

— Але чому? Що сталося? — збліднувши, промовила Надя. — Я добре склала державні іспити, вчилася протягом п'яти років...

Ректор знову почав писати, а у Наді закружляли перед очима і ректор, і вікно, і картина, що висіла на стіні. Вона не впала тому, що нікуди було падати, а ректор нічого не помітив. Він дописав фразу до кінця і подав аркуш Наді. Тільки тут він збагнув, що вона втратила свідомість. Натиснув кнопку на столі.

— Допоможіть, будь ласка, — сказав секретарці, — якщо потрібно, викличте лікаря.

Під обід в інституті зібралися всі п'ятикурсники. Вони були приголомшені.

— Це ж що? Загородня вчилася більше за нас, їй важче було, і раптом... Не розумію. — Потираючи окуляри, говорив староста курсу Степан Васильович.

— А чому не дають диплома? — прозвучало питання.

— Хто знає? Я теж диплома не візьму! — Доманська сердито соплала. — Це ж придумати треба — не давати Наді диплома!

— Знаєте! — Степан Васильович подивився на товаришів. — Це ідея. Неправильно вчинили з Надією — ви згодні? Йдемо до ректора. Якщо це його вигадка, ні один з нас не візьме диплома, згода?

— Правильно! Тільки не треба всім. Хай троє піде — ніби делегація від курсу.

— Делегація заочників п'ятого

курсу ректор прийняв, стоячи біля столу. Його попередили про неї, наперед знав про що піде мова.

— Розумію, товариші, вас і ваші почуття, але, — він зробив паузу, — коли інститут видає людині диплом, тим самим він видає їй направлення на роботу по спеціальності. А куди ми направимо Загородню? Вона не чує і вибрала собі мову і літературу. Як вона буде вчити правильно говорити моїх дітей, коли сама не чує? Зрозумійте, ми не маємо права видавати Загородній диплом.

Всі мовчали. Доманська про щось думала і раптом лице її поосвітлішало.

— Володимире Миколайовичу! — сказала вона. — Якщо справа в цьому, то Наді ж не треба ніякого направлення. Вона давно працює в своїй школі за фахом.

— Що ви сказали? В якій школі?

— В Білогірській.

— Юліє Іванівно! Принесіть, будь ласка, справу Загородньої, — сказав він, заглянувши до секретарки. — Я не знав. Якщо так...

До кабінету без стуку зайшов Андрій Григорович. Ректор поглядом вказав йому на крісло. «Сядьте, товариші!» — сказав і сам опустився в крісло.

Секретарка принесла папку, подала ректорові.

— Дійсно, тут і характеристика з Білогірської школи, — зніяковіло промовив він, погортав папери. — «Товариш Загородня працює вчителькою російської мови і літератури, добре знає свій предмет, вдумливо працює над планами уроків». Не дивились!

Повеселілими очима він оглянув делегацію.

— Ну все, диплом Загородній видамо. Негарно все ж вийшло. Правда? Ректор обернувся до Андрія Григоровича:

— А у вас що?

— Та те ж. Дякую ось товаришам, що мене випередили. Бау хороший це курс, дружний... Ну, я пішов.

В актовому залі на столі президії яскраво пломеніли квіти, студенти чекали початку торжества.

Секретар викликав до столу Загородню. Її підштовхнули і вона вийшла, взяла з рук ректора диплом і, не пам'ятаючи себе, вернулася на місце. Розкрила синю книжечку, хотіла прочитати, але все розпливалось перед очима. Чиясь рука м'яко торкнулась її плеча. Вона повернулася. Степан Васильович з товаришами дивилися на неї радісно.

Альма-матер — це інститут, але не тільки він. Альма-матер — це твої товариші, що всі роки були з тобою, допомагали і не відвернулись від твоєї бід. Весь п'ятий курс. Хороший курс. Надя вдячно кивнула всім і посміхнулася крізь сльози.

Микола НИРОВ.

ЦІКАВА КНИГА. Фотоєтюд І. Щербанюка.

Закохані

Закохані, — то сині два дзвіночки,
Дві квіточки на вітрі між садів.
Торкнеться одна одної і листочки
Затріпотять, мов крильця молоді.
От-от злетять і на зірниці в небі
Світлтимуть дві цяточки роси...
«Виходь на хмарку...
Я прийду до тебе,
Напнем вітрило і попливемо в синь...»
І знов мовчання...
Світанкові барви
Золотяться над айстрами зітхань.
І плескіт ночі перламутром карим
Летить стрімглав
В зелений ліс чекань.
І вже світанок голубим делекою
Спішить на річку в щебеті розлук.
Пора йти, а вечір так далеко...
І серце стук...
У відповідь: стук-стук.
І потяглися руки до розстання,
У поцілунок усмішки зійшлись.
Закохані, — то Зустріч і Прощання,
Які не можуть у житті
Зійтись.

Дівчині в ластовинні

Ти йшла із подругами поряд,
Русокосе мовчазне дівча.
На губах солодких несла город
І достиглі яблука в очах.
Безтурботно й чисто усміхалась
Вулиці старій серед села.
Прохлада злякано торкалась
До твого прозорого чола.
А навколо в оксамиті неба
Зорі, мов ромашки зацвіли.
Довго так дивилися на тебе,
Ніби зачаровані були.
Потім зникли в погляді ласкавім,
Як дрібненькі білі манівці.
Вранці засвітилися яскраво,
Ластовинням
На твоїм
Лиці.

ІВАН ГОНТАР.

НАРАДА ХЛІБОРОБІВ

У приміщенні Одеського будинку культури відбулася обласна нарада членів нашого Товариства — передовиків сільського господарства. Для її учасників було організовано виставку продукції сільського господарства з врожаю нинішнього року. Тут і кабачки довжиною з метр, і великі головки капусти з полів Ширяївського району, виноград та перець з Болградського району і таке інше.

З теплими словами привітання до учасників наради звернулася В. І. Семенова, яка від імені президії облвідділу УТОГ і обласного управління сільського господарства вручила передовикам Почесні грамоти і пам'ятні подарунки.

Про роботу членів нашого Товариства в колгоспах і радгоспах

області, про досягнення в першому році десятої п'ятирічки розповів інструктор облвідділу УТОГ О. Довгало.

На нараді з обміном досвіду роботи виступили: доярка колгоспу «Пам'ять Ілліча» Ширяївського району Л. І. Лищенко, тесляр колгоспу «Перемога» Іванівського району В. К. Трохименко та інші.

Від імені трудівників полів завідувач Роздільнянським клубом глухих Є. П. Сергієнко вручила учасникам наради коровай і розповіла про ідейно-виховну роботу, яка ведеться в клубі.

Для присутніх було дано великий концерт силами художньої самодіяльності Будинку культури.

Д. ОЛЕКСІЄНКО.

Ірина Гриша, Тетяна Воронова та Людмила Сукно — студентки третього курсу Київського технікуму легкої промисловості.

Щоб стати справжніми майстрами своєї справи, майбутні технологи наполегливо оволодівають знаннями.

На знімку: (зліва направо) Ірина Гриша, Тетяна Воронова, Людмила Сукно за обговоренням малюнків моделей одягу.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

„СПРИНТ“ ПРИЙШОВ НА КИЇВЩИНУ

Умовами олімпійської грошово-речової лотереї «Спринт» передбачено, що в Москві, Києві, Таліні, Ленінграді, Мінську продаватимуться білети цілими серіями.

Загальний виграшний фонд кожної серії становить 500 тисяч карбованців. На сплату 286077 виграшів йде 426057 карбованців, а на сплату 29 речових — 73943 карбованці. Білет являє собою опломбований конверт, в якому знаходиться квиток із зазначенням виграшу. Білети пакуються у коробочки по 200 штук у кожній.

Квиток і конверти виготовляються на підприємствах «Гознаку» за такою технологією, аби ніхто і ніякими засобами не міг «зазирнути» всередину і наперед дізнатися, щасливий білет чи ні. Таких же застережних заходів вживають і при пакуванні білетів. Через це може статися, що в одну коробочку потрапить, скажімо, 20 виграшних білетів, а в іншій не буде жодного. Якщо роздирбінити серію і продавати білети в різних містах, то не збережеться принцип справедливого розподілу виграшів.

Проте на відміну від Москви, де 20 жовтня було розпочато продаж «Спринту», в Києві, що «стартає» другим, введено новинку. Білети можна придбати не лише в місцях продажу, а й на замовлення. Для цього на підприємстві, в установі, колгоспі чи радгоспі обирають уповноваженого і відряджають до Київського зонального управління «Спортлото» (вул. Червоноармійська, 55, Центральний республіканський стадіон). Там він одержить опечатану коробочку з квитками і розповсюдить білети в своїй установі. Це нововведення проклало «Спринтові» доріжку і в Київську область.

Названі вище п'ять міст визначені першими для продажу білетів олімпійської грошово-речової лотереї тому, що вони будуть місяцями проведення наймасовіших і найвідповідальніших змагань протягом останнього чотириріччя. У подальшому «Спринт» приїде до інших столиць союзних республік та великих промислових центрів. Доходи від лотереї підуть на пот-

Колективи художньої самодіяльності Чернігівського, Житомирського, Полтавського, Вінницького і Сумського облвідділів УТОГ взяли участь у третьому турі фестивалю, що відбувся в м. Чернігові. Виставою «Голубі олені» за п'єсою О. Колосійця відкрив фестиваль драматичний колектив Чернігівського будинку культури, що в період підготовки провів велику і серйозну роботу над спектаклем. Наступного дня виступив драматичний колектив Полтавського будинку культури з виставою «Трибунал» А. Макайонка. Жюрі однотайно відзначило, що майстерність полтавчан зросла порівняно з виступом на попередньому фестивалі.

Різноманітні концертні програми показали колективи художньої

ТРЕТІЙ ТУР ТРИВАЄ

РОЗМАЇТИЙ РЕПЕРТУАР

самодіяльності Житомирського, Чернігівського, Вінницького, Сумського облвідділів.

Приємне враження справив колектив художньої самодіяльності Житомирського облвідділу, в концертній програмі якого взяли участь і районні культзаклади. В програмі концерту різноманітні жанри. Тут і сатира, і пісні, і танці, і фрагменти з вистави за п'єсою К. Треньова «Любов Ярова», і клоунада.

Чернігівчани показали ряд хороших танців. Проте, цьому колективу варто подумати про масо-

вість, про залучення нових учасників.

Добре виступив і Полтавський хореографічний колектив.

Хочеться зауважити, що в програмах більшості колективів широко представлено оригінальний жанр, але ці номери, як і більшість інших, потребують допрацювання.

Протягом третього туру фестивалю жюрі провело широке обговорення всіх програм і вистав, і дало керівникам колективів консультації.

І. САПОЖНИКОВ.

ВІДЗНАЧЕНО КРАЩИХ

У листопаді в Палаці культури імені А. В. Луначарського відбувся традиційний огляд стінної преси Київського облвідділу УТОГ. Більшість представлених на огляді стіннівок у порівнянні з минулим роком поглибили свій зміст, покращили оформлення і розширили тематику матеріалів. Зросла кількість авторів, що виступають на шпальтах газет.

Увагу відвідувачів огляду привернули стіннівки Білоцерківського міжрайвідділу УТОГ і ради Будинку культури, Білоцерківського учбово-виробничого підприємства, гуртожитку № 1 Київського дос-

лідно-виробничого об'єднання «Контакт» та ряд інших. Ці газети з номера в номер розповідають про кращих людей трудових колективів, про їх досягнення в боротьбі за дострокове виконання виробничих завдань і взятих соціалістичних зобов'язань, критикують недоліки, що ще мають місце в роботі, в побуті окремих членів нашого Товариства.

Стіннівка «За культуру» (орган ради гуртожитку № 1 дослідно-виробничого об'єднання «Контакт») систематично вміщує повідомлення під рубрикою «Слідами наших виступів».

Разом з тим, жюрі відмітило ряд недоліків у випуску стіннівок. Деякі замітки написані загальними словами, в них немає конкрет-

них фактів з життя колективу. Крім того, стінні газети ще недостатньо висвітлюють соціалістичне змагання за підвищення ефективності виробництва і якості продукції, не критикують бракоробів і порушників трудової дисципліни.

Деякі стіннівки виходять лише до знаменних дат, вміщуючи великі за розміром замітки.

За підсумками огляду жюрі відзначило кращі стіннівки. Перше місце присуджено стіннізетам «За радянську культуру» (Білоцерківський міжрайвідділ УТОГ і Будинку культури), друге — «За культуру» (гуртожиток № 1 КДВО «Контакт»), третє — «Швейник» (Білоцерківське УВП).

Відзначено також стінні газети Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» і Центрального правління УТОГ.

Г. СЕРГІЄНКО.

СПОРТ

ТУРНІР-ФЕСТИВАЛЬ

Шашки — одна з найулюбленіших ігор для дітей і дорослих. Древня і вічно молода. І які тільки турніри не організовуються з шашок. У Варшаві, наприклад, літературне товариство проводить турніри пам'яті Адама Міцкевича, ніби поєднуючи шашки і поезію. Не всі знають, що Адам Міцкевич дуже любив цю, на перший погляд, дуже просту гру. Він навіть написав поему, яка так і зветься — «Шашки».

Влітку цього року в столиці Латвії вперше було організовано турнір-фестиваль з шашок «Рига-1». Цей турнір, присвячений дружбі народів СРСР, проходив у Будинку культури «Ритаусма». У змаганнях взяло участь 14 команд Союзних республік і окремі майстри спорту. Турнір носив особисто-командний характер і проводився по швейцарській системі в дев'ять турів. До складу кожної команди входило по чотири учасники. В експериментальному порядку командні місця визначалися по системі підрахунку коефіцієнтів, запропоновані майстром спорту з шашок А. Аксановим.

В особистій першості переможцем вийшов майстер спорту М. Рахунов (Київ). Член УТОГ, канди-

дат у майстри спорту С. Лебиди-нець (Харків) після шести турів був лідером турніру, але програв у чергових турах майстрам, неодноразовим учасникам фіналу першості СРСР М. Рахунову, В. Шничкаделю і зайняв шістнадцяте місце серед 135 учасників.

Кубок фестивалю виграла команда спартаківців Києва, а на третє місце несподівано вийшла команда Харківського електромеханічного заводу, за яку виступав С. Лебиди-нець. Цікаво проходило нагородження: крім призів, переможцям в командному і особистому заліку було вручено подарунки за 4—10 місця в особистому заліку, за кращу партію, за кращий старт, за кращі результати серед жінок та інших.

Хочеться вірити, що президія Української спортивної федерації глухих зацікавиться цим турніром-фестивалем і в 1977 році збір- на команда глухих України і команда-переможець спартакіади глухих України візьмуть участь у наступному турнірі «Рига-2». Успіхи глухих шашкістів нашої республіки цього заслуговують.

А. СИМОНЕНКО,
заступник голови Харківської
облспортфедерації глухих.

ЗАВІТАЛА ЗИМА З МОРОЗАМИ

ПОГОДА У ГРУДНІ

За даними Гідрометцентру СРСР, на більшій частині території України в першій половині грудня передбачається холодна, переважно без опадів погода, місцями можливий невеликий мокрий сніг, мряка, ожеледь. Температура вночі 10—15, вдень — 5—10 градусів морозу. В східних областях стовпчик термометра часом опускається вночі до 20—25, вдень — 10—15 градусів нижче нуля.

У другій половині місяця випа- дуть опад у вигляді мокрого снігу і дощу. Температура вночі коливатиметься від 2—7 до 11—16 градусів морозу, вдень від 0—5

градусів тепла, до 3—8 градусів морозу.

В Одеській, Миколаєвській, Херсонській, Кримській областях у першій половині грудня утримається малохмарна, переважно без опадів погода. Температура повітря вночі 5—10, вдень — 0—5 градусів морозу.

Вітер на всій території республіки змінний напрямів, 5—10, часом поривчастий, 12—15 метрів на секунду.

З. СКОТАРЕНКО,
начальник Українського бюро
погоди.

Редактор П. БУЛАТОВ.